

אגרת התשובה

פרק ז ואולם דרך האמת והישר לבחי' תשובה
 תתאה ה"א תתאה הנ"ל הם ב'
 דברים דרך כלל. הא' הוא לעורר רחמים העליונים
 ממקור הרחמים על נשמתו ונפשו האלקי' שנפלה
 מאיגרא רמה חיי החיים ב"ה לבירא עמיקתא הן
 היכלות הטומאה והסט"א. ועל מקורה במקור החיים
 הוא שם הוי' ב"ה וכמ"ש וישוב אל הוי' וירחמהו.
 פי' לעורר רחמים על השפעת שם הוי' ב"ה שנשתלשלה
 וירדה תוך היכלות הסט"א הטמאים להחיותם ע"י
 מעשה אנוש ותחבולותיו ומחשבותיו הרעות וכמ"ש
 מלך אסור ברהיטי מוחא וכו' היא בחי'
 גלות השכינה כנ"ל. וזמן המסוגל לזה הוא בתיקון
 חצות כמ"ש בסידור בהערה עש"ב. וז"ש שם נפלה
 עטרת ראשינו אוי נא לנו כי חטאנו. ולכן נקרא
 הקדב"ה מלך עלוב בפרקי היכלות כמ"ש הרמ"ק ז"ל
 כי אין לך עלבון גדול מזה. ובפרט כאשר יתבונן
 המשכיל בגדולת א"ס ב"ה ממכ"ע וסכ"ע כל א' וא'
 לפי שיעור שכלו והבנתו יתמרמר ע"ז מאד מאד:
 והב' לבטש ולהכניע הקליפה וסט"א אשר כל חיותה
 היא רק בחי' גסות והגבהה כמ"ש אם תגביה כנשר
 וכו'. והביטוש וההכנעה עד עפר ממש זוהי מיתתה
 וביטולה. והיינו ע"י לב נשבר ונדכה ולהיות נבזה
 בעיניו נמאס וכו'. וכמ"ש בזוה"ק ע"פ זבחי אלקי'
 רוח נשברה לב נשבר ונדכה וכו'. כי כל קרבן מן
 הבהמה הוא לשם הוי' היא מדת הרחמים. אבל
 לשם אלקים היא מדת הדין אין מקריבין קרבן בהמה
 כ"א לשבר ולהעביר רוח הטומאה והסט"א וזהו רוח
 נשברה. והאיך נשברה רוח הסט"א. כשהלב נשבר
 ונדכה וכו'.